

Vriendenkring van het Noordzee-aquarium Oostende

[Bestemming]

Driemaandelijks Tijdschrift - 1ste trimester 1993 - nr 11 - afgiftekantoor Oostende X

In dit nummer: pleidooi / brief / derde feest / trofeeën / haring / Niet op zelfde golflengte / aanbreng biologisch materiaal / ledenlijst en steunleden / zo gezond als een vis / de sidderrog / de pladijs / het aquarium van La Rochelle / wedstrijd / E.H. J. Corneillie / Ons Gazetje.

De Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium is een vereniging die op de eerste plaats een ruggesteun wil zijn voor de degelijke werking van het Noordzee-Aquarium en dit in samenwerking met het Stadsbestuur en de diensten van het Aquarium zelf. De vereniging heeft geen bindingen met andere verenigingen noch met politieke partijen.

De vereniging heeft tot doel mede te werken aan de verdere uitbouw en inrichting van het Noordzee-Aquarium, aan het verrijken van de verzamelingen door het bekomen van schenkingen of giften in eigendom of bruikleen, door het aanschaffen ten behoeve van het Aquarium door middel van door de vereniging bijeen te brengen fondsen, van voorwerpen met artistieke, archeologische, historische, natuurhistorische of folkloristische waarde, alsook het aanbrengen van levend zeebiologisch materiaal voor de aquaria. De vereniging kan voordrachten, reizen, toeristische manifestaties en tentoonstellingen inrichten, allerlei drukwerken uitgeven en in het algemeen alles doen wat van aard is om de publieke belangstelling voor het Noordzee-Aquarium te stimuleren.

De leden ontvangen het driemaandelijks kontaktblad en genieten een korting van 50% op het toegangsgeld tot het Aquarium.

Deze korting wordt toegestaan door het Stadsbestuur Oostende en dit op vertoon van de lidkaart Vriendenkring Noordzee-Aquarium.

U kan lid worden door overschrijving van een jaarlidgeld van 200 fr. op rekening 280-0706209-86 van de Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende. Een extrabijdrage van steunende leden is van harte welkom.

Een reeks adverteerders schenken onze vereniging hun vertrouwen en steunen aldus de werking. We danken ze van harte en bevelen ze allemaal warm aan. Het Noordzee-Aquarium is gans het jaar geopend op alle week-ends en dagelijks van 1 april tot 30 september.

Openingsuren: van 10 tot 12 en van 14 tot 18 uur.

Op aanvraag voor groepen en scholen zijn er rondleidingen met gids en vertoon van informatiefilm op elke dag van het jaar.

Aanvraag daartoe dient gericht aan havenkapitein R. Ghys, Sluis Demey te 8400 Oostende tel. 059/32 16 69

Voor alle informatie Noordzee-Aquarium Visserskaai Oostende tel 059/50 08 76

Aan alle vrienden van het Noordzee-Aquarium een gezond en voorspoedig jaar 1993. Onze dank voor Uw genegenheid in het afgelopen jaar en onze wens ook op U te kunnen rekenen in het komende jaar.

Pleidooi

De tweederden van de aardoppervlakte worden ingenomen door de oceanen die het grootste biologisch milieu vormen van onze planeet.

Deze gigantische massa van 1,37 miljard km³ ligt aan de oorsprong van de cyclus verdamping, wolkenvorming, neerslag en terugstroming naar de oceanen. Het water, het levende water, dat voor elk organisme een basiselement is. Ons eigen menselijk lichaam bestaat uit 70% water. Het is in de kuststrook onder invloed van het zonlicht dat 3 miljard jaren geleden het leven is ontloken. Drie vierden van alle soorten leven is in zee te vinden en maar één vierde van alle diersoorten heeft het leven op het land gekoloniseerd. Vandaag is de directe en indirecte invloed van de mens op de oceanen onnoembaar. Industriële en huiselijke afvalstortingen bevullen en verstoren het mariene milieu. Overbevissing heeft een afname en uitputting van de zeebiotoop voor gevolg. De kustzones waar de fauna en flora ook het rijkst zijn, zijn terzelfdertijd ook het meest bedreigd.

Sedert een twintigtal jaar is de geciviliseerde wereld zich bewust geworden van de agressiviteit van de technische beschaving tegenover de natuur. Alhoewel de ideeën van natuurbescherming meer en meer veld winnen valt er nog geweldig veel te doen. Veel van het agressieve menselijke gedrag is te wijten aan het niet overzien van de gevolgen ervan. Vandaag wordt men er toch bewuster van en dit door meer kennis te verwerven over het leven en de samenhang ervan. Het zeeleven wordt meer en meer bestudeerd. Ons Noordzee-Aquarium kan op een eigen manier een steentje bijdragen tot het sensibiliseren van de oerbied voor het zeeleven. Men investeert miljoenen in vernieuwingen van vismijnen en miljarden in uitbouw van havens om de economie en de tewerkstelling te verzekeren. Al die investeringen zijn gestoeld op de uitbating van de zee. Maar wat als de uitbating overslaat naar uitbuiting?. In ons Vlaamse land en speciaal aan onze kust is naar mijn gevoel men nog niet bewust van het belang om het zeeleven beter te laten kennen aan het publiek zodanig dat respect en liefde ervoor kan groeien, want hoe kan men van iets houden zonder het te kennen. Daarom pleiten we dat de Overheid wat doet en zorgt voor een goede infrastructuur voor de mariene organisaties. We hebben te Oostende het Instituut voor Zeewetenschappelijk Onderzoek dat het moet stellen met huurlokalen van de firma Valcke aan de Victoriaaan, we hebben het Marien Ecologisch Centrum dat het moet stellen met een schier bouwvallig huis in de Langestraat, we hebben de Strandwerkgroep die niet eens beschikt over een lokaal en we hebben het Noordzee-Aquarium waarvan het gebouw aan het verfloederen is en dringend renovatie nodig heeft.

R.Coelus

Vriendenkring van het
Noordzee - Aquarium

Vissenkool 26 A

8400 OOSTENDE

Oostende, 7 december 1992

Aan het College van Burgemeester en
Schepenen, aan de Gemeenteraadsleden en
aan de Havenkapitein-Directeur van de stad
Oostende

Mevrouwen, Mijne Heren,

Op 27 juni 1990 werd U een brief gestuurd
aangaande de oprichting van de Vriendenkring van het
Noordzee-Aquarium te Oostende. Op het einde van dit
jaar na tweeënhalf jaar werking telt de vereniging
660 leden, wat bewijst dat velen het Noordzee-Aquarium
genegen zijn.

Onze vereniging heeft in die paar jaar tijd
al heel wat kunnen doen om het bestand van zeebiologisch materiaal
uit te breiden en te verbeteren, om contacten met publiek en andere
zeemusea te verwezenlijken, om bezoekers aan te trekken en om het
Aquarium nog meer bekendheid te geven.

Op 26 november 1990 hebben we in een tweede
brief de nadruk gelegd op het feit dat het Aquariumgebouw dringend
aan renovatie toe is.

Op 12 november 1991 werden bij het Schepen-
college door onze vereniging renovatievoorstellen ingediend.

Deze voorstellen beheldden wat onmiddellijk noodzakelijk is en wat
op termijn zou kunnen gebeuren.

Bij ons weten is op de stadsbegroting 1992 een bedrag van 300.000 fr.
ingeschreven ten behoeve van het Aquarium.

Uit een inspectiebezoek aan het Aquarium bleek dat dit bedrag onvol-
doende was en er zou een renovatiestudie gemaakt worden door een
architect via de dienst stadagebouwen.

Op vandaag is de geplande renovatiestudie
nog niet begonnen en is er nog niets gebeurd wat betreft de verfraai-
ing van het Aquariumgebouw.

Overtuigd ervan zijnde dat alle beleids-
verantwoordelijken van de stad Oostende de belangrijkheid van het
Noordzee-Aquarium met ons onderschrijven durven we U met aandring
vragen het Aquariumgebouw niet verder in een nog meer vervallen
toestand te laten komen te meer daar er jaarlijks gemiddeld
50.000 bezoekers over de vloer komen.

Daaron vragen we U beloofd of het zou
mogelijk zijn de zaak van de renovatie of eventuele uitbreiding
van het Aquariumgebouw ten spoedigste te behandelen.

Hopende dat U onze vraag welwillend zal
ter harte nemen zijn we steeds bereid tot actieve medewerking ten
bate van het Noordzee-Aquarium

We bieden U tevens onze heilwensen aan voor 1993

Namens de Vriendenkring
Noordzee-Aquarium

Het de meeste achting,

Robert Coelus
Voorzitter

DERDE FEEST VAN HET NOORDZEE-AQUARIUM VOOR ALLE LEDEN, FAMILIE, VRIENDEN EN KENNISSEN

ZATERDAG 13 februari 1993 te 20 uur in de
feestzaal van HUIZE ASTRID te Oostende
(Gentstraat naast de St. Jozefskerk)

MENU

- Aperitief van het huis met gevarieerde hapjes
- Gerookte Noordzeedelicatessen vergezeld van Alveringems
Witteke
- Ossestaartroomsoep met broodje en boter
- Waterzooi van Noordzeevissoorten met hertoginne-aardappeltjes
en rijst.
- Vispronkstuk van roomijs
- Koffie met versnaperingen

Optreden van de folkloregroep "De Zeepaardjes" met
folkloristische vissersdansen.

Intermezzo's door Dirk Van Vooren, komisch parodist
Discobar en animatie door "Moestasj van de Visjherskoaje
(J.Bolle)

Deelnameprijs per persoon 950fr.

Inschrijven zo gauw mogelijk en ten laatste op 3 februari door storting op
rek. 280-0706209-86 van Vriendenkring Noordzee-Aquarium. Gebruik
daarvoor het hierbij gevoegde stortingsbulletin eventueel met ook uw
lidgeld 1993 bijgevoegd. Inschrijven en voorafbetalen kan ook bij de
bestuursleden of in het Aquarium en dit ten laatste tot 7 februari 1993.
We heten alle inschrijvers van harte welkom op het derde feest van het
Noordzee-Aquarium.

Trofeeën

Het Bestuur van de Vriendenkring Noordzee-Aquarium in vergadering op maandag 30 november 1992 heeft eenparig beslist om ereprijzen toe te kennen aan schippers en bemanningen van vaartuigen die gedurende het afgelopen jaar op een merkwaardige manier zeebiologisch materiaal hebben aangebracht. Vooreerst dient gezegd dat elke aanbrenge of schenking, hoe klein of hoe groot ook, ten zeerste gewaardeerd wordt, want het betekent telkens een verrijking voor het aquariummuseum. Tevens is elke schenking een uitdrukking van de sympathie voor het Aquarium. We laten dan ook niet na dit telkens te vermelden in ons tijdschrift en we danken van harte de milde en onbaatzuchtige schenkers. Zonder de vrijwillige hulp van onze vissers en ook partikulieren zou het Aquarium zeker niet zo'n grote verscheidenheid van het zeebiologisch noordzeeleven aan de bezoekers kunnen voorstellen. Voor het jaar 1992 heeft het Bestuur gemeend en dit na beraad dat speciale inspanningen om het Aquarium te bevoorraden eens extra in de kijker mochten gesteld worden door volgende onderscheidingen toe te kennen:

1 TROFEE "DE GOUDEN VIS" voor de schipper en bemanning van het vaartuig Z.92 LUNDY GANNET. Deze trofee wordt toegekend omdat de Z.92 het meest zeebiologisch materiaal heeft aangebracht en dit met de grootste diversiteit.

2. TROFEE " DE ZILVEREN VIS" voor de schipper en de bemanning van het vaartuig 0.190 "RENILDE" . Deze trofee wordt toegekend voor het aanbrengen van de zeldzaamste vis uit onze kustwateren namelijk het blauwkeeltje (*Helicolenus dactylopterus de la Roche 1809*)

Voorheen nooit eerder vermeld.

Naast de trofeeën worden dit jaar vier eervolle vermeldingen toegekend voor de schippers en de bemanningen van:

-029 "Broodwinner" voor het regelmatig aanbrengen van vers zeewater voor de aquariumbakken

-Z.185 " Emerald Star" De rederij heeft zelf een grote bak aangekocht om regelmatig levend materiaal aan te brengen, wat ook gebeurt. Tevens werd door de Z.185 in jan.'92 voor het Aquarium een zeldzame haarster (*Antodon bifida*) aangebracht.

-N555 "Valentino" Schipper-reder Deramoudt A. deed de moeite om persoonlijk de levende zeldzame zeestekelbaars (*Spinachia Vulgaris Fleming 1838*) van Nieuwpoort naar Oostende over te brengen. Sedert het bestaan van het Aquarium (1977) zijn in het totaal slechts drie zeestekelbaarzen binnengebracht.

-0.455 "Zeesymphonie" voor het aanbrengen van een Baillon's lipvis (*Crenelabrus bailloni Valenciennes 1839*) Zeker ook een zeldzame vis voor onze kustwateren, ook nog maar de derde keer aangebracht sedert 1977.

De trofeeën en eervolle vermeldingen met de daarbij horende erodiploma's zullen uitgereikt worden op zaterdag 13 februari 1993 tijdens het Lodenfeest in Huize Astrid te Oostende.

We feliciteren alvast de gelauwerden 1992 en we danken van ganser harte alle reders, schippers, bemanningen en partikulieren die gedurende het afgelopen jaar aan het Noordzee-Aquarium schenkingen deden.

Het Bestuur

In memoriam Jaak Flitser

Op woensdagnamiddag 16 december 1992 overleed Jaak Flitser schielijk ten gevolge van een hartaderbreuk thuis in zijn woning te Westkapelle. Hij was de schipper en eigenaar van de Z 92 'Lundy Gannet'. Daags voordien deed de Z 92 onder zijn bevel de haven van Zeebrugge aan om de vangst te mijnen na een reis naar het Bristolkanaal. Er was zoals gewoonlijk levend zeemateriaal aan boord voor het Noordzeeaquarium dat door mij werd afgehaald (zie lijst in dit tijdschrift). Jaak was een schipper met zeer grote interesse voor alle zeeleven, een visser die zijn taak volbracht met respect voor de vis.

Sedert onze Vriendenkring bestaat heeft hij honderden levende visjes, schaaldieren, schelpen en zeesterren meegebracht. Door hem is het bestand in het Noordzee-aquarium enorm verbeterd. Hij was voor mij een persoonlijke en allerbeste vriend en het Noordzee-aquarium droeg hij een zeer warm hart toe. Zo dikwijls informeerde hij hoe het ging in het aquarium en zelfs als hij iets speciaals gevangen had gebeurde het dat hij kindblij vanuit zee telefoneerde om het te vertellen.

Woensdagvoormiddag vertelde hij me nog dat hij ter hoogte van de Ruytingen vers zeewater had opgepompt om te zorgen dat de gevangen levende visjes van Trevoise Head zich langzaam zouden adapteren aan ons kustwater.

We zullen hem voor altijd missen en hem steeds dankbaar blijven voor hetgeen hij voor het Noordzee-aquarium gedaan heeft.

Aan zijn vrouw, kinderen en familie bieden we ons oprecht medeleven aan.

Robert Coelus

Haring in 't land, dokters aan de kant

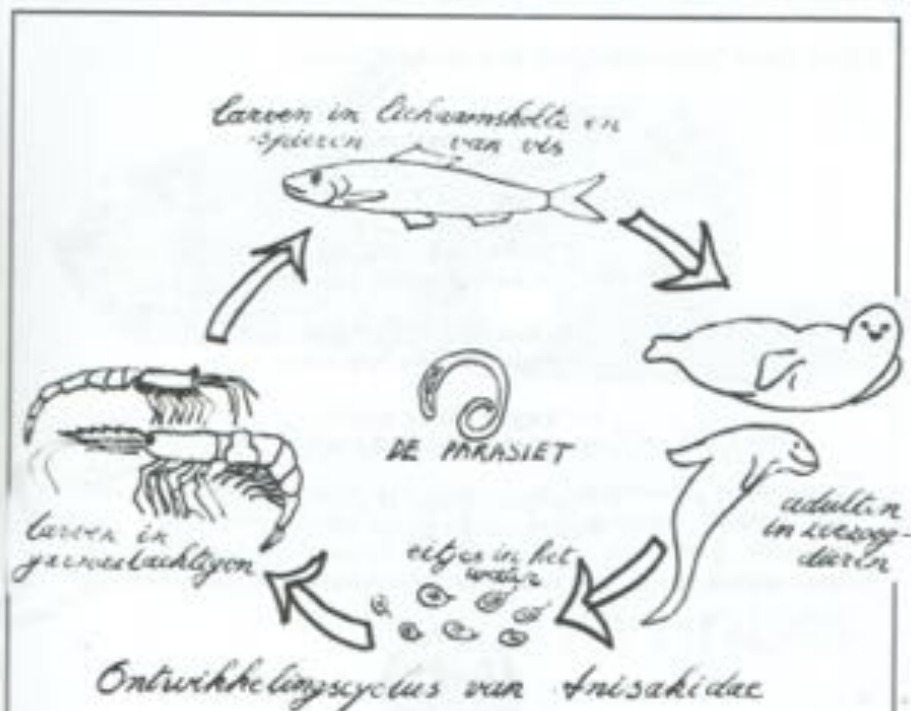
Een oud gezegde om aan te duiden dat haring een zeer voedzame vis is, die de nodige mineralen en vitamines bevat en heilzaam is voor de gezondheid. Maar anderzijds gebeurt het wel eens dat iemand ernstig ziek wordt van haring te eten. De persoon in kwestie voelt zich misselijk, moet braken, krijgt rillingen, stekende buikpijn en diarree.

Dit ziek zijn noemt men wetenschappelijk Anisakiasis en wordt veroorzaakt door *Anisakis simplex* (Smith 1983) of de haringworm. De levenscyclus van de haringworm werd goed bestudeerd en men vond dat eitjes van de worm uit het zeewater opgegeten worden door garnalensoorten (kril en pandalus). In het garnalenlichaam ontwikkelt het ei zich tot larve. Garnalen worden gegeten door vissen die geen verdere schakel zijn in de ontwikkeling van de larve maar fungeren als transportgastheer en dat is het geval met de haring. De worm komt echter tot volwassen ontwikkeling en voortplanting in de ingewanden van tand- en baardwalvissen. In de Noordzee is de ontwikkeling van de Anisakidae-wormsoorten afhankelijk van de aanwezigheid van haringetende zeehonden (gewone en grijze). In het zeehondenlichaam komen de wormen in volwassen vorm voor en de eitjes komen in het zeewater terecht met de drekstoffen van de zeehond. Zo is de levenscyclus rond. Enkele jaren terug was er voor de Scandinavische kusten een massale sterfte bij de zeehonden wat vele milieubeschermers deed jammerklachten maar anderen jubelden omdat het zou afgelopen zijn met de haringworm. Van 1955 tot 1968 werd in Nederland haringwormziekte vaak vastgesteld bij mensen na het eten van lichtgezouten rauwe maatjes, ook in België en Frankrijk werd de besmetting vastgesteld.

De mens is geen natuurlijke gastheer voor de haringworm. De larve komt niet tot ontwikkeling in de menselijke ingewanden en sterft er na een paar dagen maar heeft ondertussen wel een ontstekingsreactie verwekt. De larve van de haringworm is niet rap klein te krijgen. Het maagzuur van de mens heeft er geen vat op. De larve weerstaat temperaturen van -5°C tot $+55^{\circ}\text{C}$ en er moet een zoutgehalte zijn van minstens 15% om de haringworm te doden. Vroeger werd haring (pekelharing) steeds hard gezouten maar in de huidige marinaden wordt het zuurgehalte en zoutgehalte laag gehouden en overleeft de haringwormlarve. Men heeft ook vastgesteld dat bij een dode vis de wormlarve migreert van de buikholte naar het visvlees. Het is dus oppassen geblazen wanneer je ongestripte zogenaamde verse haring in de winkel koopt. Men moet er dus goed voor zorgen dat bij het bakken en ook bij het roken van zachtgezouten haring zeker de inwendige temperatuur de 55°C overtreft.

Uit een studie verricht door D.Declerck van het Rijksstation voor de Visserij te Oostende blijkt dat kanaalharing gemiddeld 10 à 11 *Anisakis*-larven per haring telt en het aantal stijgt met de ouderdom van de haring. Dit onderzoek werd verricht van 1981 tot 1986 op ongeveer

10 000 kanaalharingen waarbij werd vastgesteld dat circa 85% geïnfecteerd waren door de haringworm. Zelf hebben we kunnen vaststellen vorig jaar aan boord van de 0.29 bij ontleding van de buikholte van een grote haring dat er maar liefst 17 van die larven netjes opgerold en genesteld in een vliesje in de ingewanden zaten. Dat alles moet ons echter niet afschrikken om de voedzame haring van onze tafel te weren.

Het is natuurlijk aangeraden bij vers gevangen haringen de beestjes zo rap mogelijk te strippen of van hun ingewanden te ontdoen en de buikholte zeer zorgvuldig schoon te maken.

Het beste systeem om zeker te zijn is vooraloer te consumeren de haring gedurende minstens 48 uren te diepvriezen. Dan zijn de gevreesde haringwormlarven zeker gedood.

R.Coelus

Literatuur: Landbouwtijdschrift nr4 1988

Het voorkomen van Anisakis simplex in haring (*Clupea harengus* L.) door Daniël Declercq

Uit het Groot Oostendsch Liedtboeck van Jef Klausing

Mijn moeder kocht een haring
Mijn moeder, mijn moeder,
kocht een haring.
Oempa, oempa, tederetete
Mijn moeder, mijn moeder
kocht een haring
't Was een haring zonder kop (2x)

Ze lei hem voor het venster
en 't was niemand die hem kocht

Ter kwamen twee agenten
en ze dedenden haring mee

Een moeder begost te bleiten
en den haring bleitte mee

Nvdr; vraag van Jantje: "Hoe kon dien haring bleiten als zijn kop er af was?"

Niet op dezelfde golflengte

De Babelse verwarring over de juiste benamingen voor harders, zeebaarzen, zeebrasems en zeekarpers is al dikwijls discussiepunt geweest in visserijkringen.

Dit komt omdat een boekje van de overheid de benamingen aldus weergeeft:

- herder (zeebaars)
- zeebaars (zeebrasem)
- muletten (zeebaars)

Men kan hierbij denken dat zeebaars een tweede naam is voor herder of meer Nederlands harder, dat er geen verschil is tussen zeebaars en zeebrasem en dat muletten ook zeebaarzen zijn.

Vooreerst is het woord "mulet" geen Nederlands (staat niet in de dikke Van Dale) en vervolgens zijn de harder, de zeebaars en de zeebrasem drie aparte vissoorten met een eigen specifieke naam. De E.E.G.- verordening voor de minimummaten van aanvoer voor deze vissoorten voorziet het volgende :

- harder 20 cm,
- zeebaars 36cm,
- zeebrasem 25 cm ,
- zeekarper 23 cm.

Merk op dat de zeekarper niet in het vismijnboekje staat, maar wel in kleine hoeveelheid aangevoerd wordt en er ook een minimummaat voorzien is. We durven hierbij een boze veronderstelling maken dat de naamverwarring gebruikt wordt als een goede truuik om de minimummaten te omzeilen. Zo kan een ondermaatse zeebaars van 30 cm de benaming gegeven worden van zeebrasem en of harder en dan wordt de vis bovenmaats.

We proberen nu wat duidelijkheid te brengen.

1. De Harders

Bij ons worden ze veelal 'herders' genoemd.

Wetenschappelijk behoren ze tot de familie van de Mugilidae of harderachtigen. In de Europese wateren komen er acht soorten voor en wereldwijd zijn ongeveer honderd soorten bekend waarvan het onderling onderscheid zeer moeilijk is. Typisch kenmerk voor de harder is dat de eerste van de twee uiteenstaande korte rugvinnen vier harde stekelige vinstralen heeft. Voor Europa zijn volgende hardersoorten vermeld: grootkopharder, diklipharder, stopkopharder, dunlipharder, springharder, en plakharder.

De grootste harders bereiken een lengte tot 75 cm. Bij ons worden er twee soorten harders aangevoerd nl. de diklipharder en de dunlipharder. Bij het sorteren maakt men geen onderscheid. De juiste benaming in het Frans voor harder is "mulet". Ook gebruikt men in het Frans de naam 'muge'

2 De Zeebaarzen

Wetenschappelijk behoort de zeebaars tot de familie van de Serranidae en de onderfamilie van de Moronidae.

De wetenschappelijke naam voor de zeebaars die ook in de kustwateren van de Zuidelijke Noordzee voorkomt is *Dicentrarchus labrax* of *Morone labrax* (L.1758)

De juiste Franse benaming is BAR

Typisch kenmerk voor de zeebaars is dat de eerste van de twee uiteenstaande rugvinnen acht tot negen stevige vinstralen heeft.

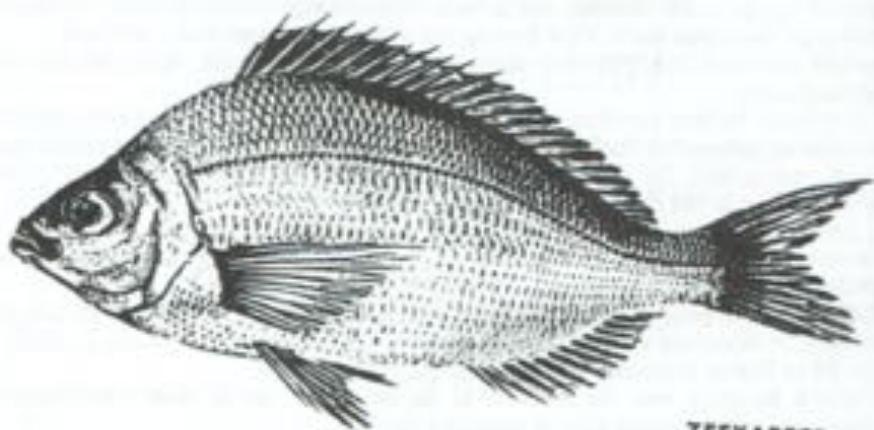
HARDER

ZEEBAARS.

GEWONE ZEEBRASEM.

ZEEKARPER.

Zeebaarzen worden groter dan harders en kunnen een lengte bereiken van één meter bij een gewicht van 10 à 12 kg

3 De Zeebrasems

Wetenschappelijk behoren de zeebrasems tot de familie van de Sparidae. Daarvan zijn er 200 soorten wereldwijd bekend vooral in de kustgebieden van de warme zeeën. Bij zeebrasems is er maar één lange rugvin met meer dan 10 harde vinstralen. Zeebrasems zijn bij ons zeldzaam en worden dan ook praktisch niet aangevoerd.

In de Middellandse zee komen vele soorten zeebrasems voor waaronder de geringde zeebrasem, de goudstreepzeebrasem, de tandbrasem en de goudbrasem.

4 De Zeekarpers

De zeekarper behoort ook tot de familie van de zeebrasems en komt ook voor in de Noordzee en wordt dus ook wel aangevoerd. Typisch is weer één lange rugvin waarvan het vorenste deel een tiental stekels heeft. Het lichaam is ellipsvormig en tamelijk hoog, langs de staart is een blauwzwarte zoom en de volwassen vissen zijn donkergrijs tot donker blauwgrijs

Harders in het aquarium

Drie soorten harders werden in de loop van de tijd aangebracht in het Noordzee-Aquarium, nl. de diklipharder (*Mugil labrosus* Risso 1826) de dunlipharder (*Mugil ramada* Risso 1836) en de goudharder (*Mugil aurata* Risso 1826). Ze werden alle gevangen in de kustwaters van de Belgische territoriale zee. Het gebeurt wel eens in de zomer dat harders gezien worden in de Oostendse tijdokken dicht bij het Aquarium. Zoals in de vrije natuur zijn harders in gevangenschap ook constant op zoek naar voedsel. Met hun muil naar de grond en hun staart naar boven zijn ze als 't ware de aquariumbodem aan het stofzuigen. Ze azen op algen en de organismen die er op leven. Zand of modder en schelpenslag wordt in de bek opgenomen. Een kieuwzeef houdt het grof materiaal tegen en wat niet eetbaar is wordt weer uitgespuwd. Bij veel voedsel groeien ze snel en bij weinig voedsel worden ze ook niet mager.

Exemplaren die in sleepnetten gevangen zijn, zijn meestal gekwetst aan de muil, of de vinnen, of de schubben en de slijmlaag. Ze krijgen daardoor schimmelinfecties die moeilijk te genezen zijn. Exemplaren die gevangen werden met de hengel of het kruisnet zijn praktisch niet gekwetst en blijven dan ook gemakkelijker in leven. Ze zijn ook schrikachtig en durven wel eens boven water springen. Een dekruiet voor hun bak is zeker nodig.

Zeebaarzen in het Aquarium

Ook zeer goed houdbaar en best in een kleine school. Het is eigenlijk een vraatzuchtige roofvis. Kleine haringachtigen, kreeftachtigen en inktvisjes staan op zijn menu. Zeebaarzen zijn bijlange niet zo vredelievend als de harders. Bij jonge zeebaarzen zijn garnaaltjes en andere kleine kreeftachtigen zeker niet veilig in hun nabijheid.

Zeekarpers in het Aquarium

Momenteel zijn er een tweetal in het Noordzee-Aquarium. Ze werden met de hengel gevangen en de wonde van de haak in de muil genas vrij vlot. Ze stellen het nu opperbest en het zijn sierlijke vissen. Daar sportvissers zeer dikwijls hengelen in de nabijheid van wrakken is het niet te verwonderen dat ze zeekarpers vangen want die

vissen houden van riffen en rotsen in de gewone natuur en gezien er aan onze kusten weinig rotsen zijn nemen ze de wrakken voor hun toevluchtsoord. Harders zijn meer planteneters en zeebaarsen zijn meer vleeseters terwijl zeekepers zo wat alles op hun menu nemen. Dat is een gegeven waarmee een goede zeeaquarium zeker zal rekening houden.

Recept

Harder of zeebaars met spinazie (voor 2 personen)

1 zeebaars of 1 harder (ongeveer 750 gram)

250 gram verse spinazie

20 gram boter

2 sjalotten

15 cl. witte wijn

1 sinaasappel

Vulling

50 gram chapelure

15 gram boter

2 soeplepels gehakte kervel

1 soeplepel basilicum

1 soeplepel dragon

Smelt de boter en meng ermee de vulling .

Vul de buikholte van de harder of van de zeebaars met dit mengsel. Leg de verse spinazie in een vergiet en overgiet ze met kokend water, laat de spinazieblaadjes goed uitlekken. Verpak de vis in de uitgelekte spinazieblaadjes en laat kop en staart vrij. Giet gesmolten boter in een vuurvaste schotel en strooi er de gehakte sjalotten bij, leg de verpakte vis erop en overgiet met de witte wijn. Bedek het geheel met een aluminiumfolie. Schuif de schotel in een voorverwarmde oven bij temperatuur van 200 graden en laat dertig minuten gaar worden. Dien de schotel op na eerst gegarneerd te hebben met schijfjes sinaasappel.

Met Creoolse rijst of gepersileerde gekookte aardappeltjes erbij en een glaasje koude witte wijn zal het zeker uw gehele stelen.

Aanbreng zeebiologisch materiaal

Periode van 15 september tot 15 december 1992

Datum	Schip/persoon	Soort materiaal
15 sept.	0.520	2 trekkervissen
17 sept.	0.142	1 trekkervis
	0.110	1 zeekarper
	0.29	visvoer
18 sept.	0.23	visvoer
19 sept.	0.455	1 trekkervis
	0.536	visvoer
	0.101	visvoer
	De heer Verbeek	schenking van een klein kruiersnet aanbreng van twee harders
21 sept	0.152	1 dode trekkervis
22 sept	0.49	1 trekkervis
25 sept	0.520	visvoer
26 sept	0.190	1 grote spinkrab
	De heer Vansuyt	1 sponskrab
28 sept	0.152	1 grote trekkervis en messchelpen
29 sept	0.100	1 trekkervis
	0.110	1 trekkervis
	Z.185	Schollen, zeeanemonen en kleine kabeljauw
30 sept	0.62	20 harnasmantjes, 3 pitvissen en een zoekat
	De heer Fonteyne	zwarte grondel
3 okt	0.192	3 wulken
10 okt.	De heer Boulangier	1 rode poon
12 okt	Z.185	9 st. Jacobsschelpen, 1 heremiet, 1 munit 1 hooiwagenkrab, 1 octopus
13 okt	Z.92	4 dode sidderroggen (één werd opgezet)
	0.520	2 blokken boomhars
1 nov	0.536	1 dunlipharder
	Z.92	3 kongers, 3 driedradige meunen, 3 octopussen, 1 krab, 1 goneplax, 50 zee-anjeliëren, 3 st. Jakobs- schelpen, 2 heremietkroeften, 1 wijde mantel.
7 nov	0.190	visvoer
10 nov	0.29	eenijzeren kanonbal, ingebed in steen
19 nov	Z.43	2 hondshaaien, 1 zeetgel, 1 octopus, 10 zeedoderpadden,

		5 zeedahlia's, 4 st Jakobsschelpen, 1 heremiet, 1 paardemossel 1 fluwelen zwemkrab, 1 zee- kreeft, 1 wijde mantel, 3 noodhorens
22 nov	De heer Vande Vijver	Oesters, baksteenanemoontjes, zeesterren, zeeanjielieren, zeedonderpad, zakpijpen, zeeappeltjes, schenking van ingelijste foto noordzeetong
	Z 92	2 octopussen, 5 st.-jacobsschelpen, 2 meunen, 1 Franse tong, 1 gladde rog, 2 gevlekte lipvissen, 1 langouste, 1 zeeपालing
23 nov	O 64	visvoer
28 nov	O 100	visvoer
1 dec	O 190	visvoer
10 dec	O 306	9 Noorse kreeftjes, 1 noordzeekrab
14 dec	O 274	1 dode trekkervis
15 dec	Z 92	5 zee-egels, 2 langoestinen, 1 langoeste, 1 gevlekte lipvis, 1 gestreepte lipvis, 5 meunen, 1 octopus, 5 zonnesternen, 2 zee-anjielieren, 2 wijde mantels, 1 congeraal en 25 vijfhoeksterren.

Ook tijdens deze periode werd schier wekelijks vers zeewater aangebracht door het opleidingsschip 0.29 'Broodwinner'. We danken hierbij van ganser harte alle roeders, schippers, bemanningen en partikulieren die onbaatzuchtig en met veel genegenheid het Noordzee-Aquarium bevoorraden.

Uit de vragenlijst 55 van de Rijksuniversiteit van Gent Seminarie voor Vlaamse dialectologie Blandijnberg 2 9000 Gent.

nr 168 Hoe heet in uw dialect deze zeer gegeerde vissoort die tot 60 cm lang wordt. De ogen zitten aan de rechterzijde. De voorste neusopening (aan de blinde zijde) is iets groter dan de tweede neusopening.

De kleur is variabel, meestal zandkleurig met een zwarte vlek aan het bovenste uiteinde van de borstvin.

Wetenschappelijke naam: *Solea solea* (L.)

Antwoord van een ondervraagde die in het decembernummer van het Visserijblad het artikel las over de razzia's op maandag 23 november in de vismijnen -ZWARTE TONG, mijnheer de prof.

Steunende leden 1992

Nr Naam

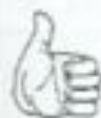
1 Goekint Julien	288 Hennaert Norbert
6 Flitser-Gevaert J.	299 Lustrerie PVBA Avenue
8 Vanhoeck Arthur	293 Maeyaert Tony
13 Duynslaeger Cyriel	315 Vandenberghe Robert
49 Barbaix-Spegelaere R.	330 Michiels Jean
76 Belpaeme Blanche	331 Michiels Guy
90 VZW Centrum Vogelasiel	349 BVBA Strandhotel
95 Kerchof J.	461 Sercu-Vranckx R.
162 Serie Eddy	504 Callebout-Coenye Bl.
163 Lietard Edwin	551 Bogaert Jacques
164 Lax James	552 Claeys Nelly
175 Coelus R.	567 Van Isacker Ignace
180 Verbeke Frans	580 St Martin Jules
197 Homarium N.V.	591 Anseeuw Michel
227 Flitser August	600 Verloene Frans
247 Tourlousse Henri	620 Alleman Fernand
262 Vanhove Louis	621 Lauwers Paul
270 Derudder Gilbert	622 Maes Viviane
274 Berard-Mouque J.	626 Kiekens-Sandele

Zij hebben dit jaar naast hun lidgeld een extra-financiële bijdrage gegeven ten bate van onze vereniging, waarvoor we ze zeer hartelijk danken; deze lijst kan en mag natuurlijk nog steeds aangevuld worden.

De nieuwe lijst steunende leden wordt gepubliceerd in ons volgend tijdschrift.

Nieuwe leden

- 656 Fransoo René Nieuwstraat 31 8370 Blankenberge
- 657 Van Lierde Johnny Guldensporenlaan 6 bus 45 8400 Oostende
- 658 Wandels Marcel Nieuwstraat 9 8400 Oostende
- 659 Stichting Zeemuseum Dr. Lelykade 39 2583 Scheveningen Ned.
- 660 Vantorre André Laurierstraat 40 8301 Knokke-Heist
- 661 De Palmenaer Guido H. Serruyslaan 50 8400 Oostende

Allen van harte welkom
in onze Vriendenkring

Zo gezond als een vis...

Vis is voedzaam en bevat veel oliën die goed zijn voor de gezondheid. Een of twee keer per week vis eten is beslist aan te bevelen. We moeten er wel op letten niet te veel zoetwatervis te eten in verband met de watervervuiling, en vette vis (haring, ansjovis, zalm, makreel, paling) af te wisselen met magere vis (kabeljauw, tarbot, tong, tonijn, wijting, baars, zeelt) of matig vette vis (forel, brasem, heilbot, karper). Echte steur-kaviaar (kaviaar wordt ook nog gemaakt van kuit van andere grote vissen in Oost-Europa) eten is niet meer verantwoord; de steur wordt overbevist en de druk op de zich langzaam voortplantende vis wordt alsmear groter. Een ekologisch te verkiezen alternatief kan kuit van de snoudolf zijn. Als je tonijn wil eten, vraag dan bij de detailhandel en de bedrijven tonijn die op aantoonbaar verantwoorde wijze uit zee is gehaald en niet met drijfnetten of ringzegens (waarin naar schatting jaarlijks 100.000 dolfijnen in verstrikt raken en de verdrinkingsdood sterven). In de Oxfam-wereldwinkels is tonijn in blakken te koop die op de ekologische verantwoorde manier met kleine netten gevangen is in de oceaan rond de Kaapverdische eilanden, en niet door nietsontziende fabriekschepen. Een andere vissoort waar heel wat om te doen is, is de zalm. Zalm is is een uitgelezen vis, maar we mogen het volgende toch niet uit het oog verliezen: de zalmstand (in het wild) loopt terug en de grootschalige zalmindustrie zorgt voor heel wat vervuiling. Schotland en Noorwegen zijn de twee belangrijkste zalmkwekende landen. In Schotland worden jaarlijks door zalmkwekers meer dan duizend zehonden, tweeduizend aalscholvers en tweehonderd reigers neergeschoten. Voedsel, visafval, virussen en antibiotica (om infecties tegen te gaan) veroorzaken een toenemende verontreiniging in de baaien waar kwekerijen gelegen zijn. Er is honderd ton voer nodig om vijftig ton zalm te produceren en twintig procent van dat voer valt door de bodem van de kooien (die aan grote vlotters hangen), samen met de uitwerpselen van de vissen en ander afval. De vervuiling heeft veel weg van die van een rioleling.

Uit Milieurama, sep 92 van de Bond Beter Leefmilieu

Ons Noordzee-Aquarium gezien door een Nederlandse zeeaquariaan

Wie in de geschiedenis van Het Aquariumhouden duikt, wordt steeds weer getroffen door een aantal mensen die plotseling bevangen werden door de zee en haar geheimen. Hoewel totaal verschillend van aard, vertonen ze de volgende overeenkomsten:

- Komend uit een heel andere branche wierpen ze zich plotseling op het aquariumhouden.
- Naast een groot enthousiasme voor het houden van dieren vertoonden ze een ware zendingsdrijf: ze probeerden zoveel mogelijk mensen mee te laten genieten van hun hobby.
- Het waren onveranderlijk taaie en hardwerkende rakkers, echte individualisten, die alles zoveel mogelijk zelf en met eigen handen wilden opbouwen.
- Ze leken betrekkelijk immuun voor tegenslagen en tegenspoed, die hun in rijke mate ten deel viel.

De meest beroemde figuur uit bovengenoemd rijtje is natuurlijk Philip H. Gosse (1810-1888), die in 1855 voor 't eerst het woord "aquarium" zou hebben gebruikt. Maar ook het leven van Ed Ricketts (1897-1948) die ongeveer een heel biologisch station oprichtte aan de San Franciscobaai, is nog altijd adembenemend. (zie litt. lijst) In ons land kan men moeiteloos verder gaan: Gerrit J. de Haan (Texel), Bob Entrop (Scheveningen), Wim Uilenbroek (Utrecht) en wie weet hoeveel er nog volgen.

Dit alles ging door me heen toen we met de Koudwatergroep van Louis Robberrecht het openbaar aquarium van Oostende bezochten. We werden hartelijk ontvangen en rondgeleid door Eddy Eneman die (Nomen est omen*) tegelijk kaartjes verkoopt, uitleg geeft, de dieren en de bakken verzorgt, de technische installaties naloopt, het voeder haalt en de contacten met de vissers onderhoudt. Soms krijgt hij hulp...

In de paar zinnen die we wisselden kon hij toch vertellen, dat er nog zoveel meer mogelijk was, maar dat de tijd ontbrak. Ik denk toch, dat de mogelijkheden er nog best uitkomen, want de basis is goed.

In een opvallend betonnen gebouwtje, direct aan de boulevard (dus aan zee) zijn 13 grote bakken gehuisvest, die samen zo'n 12000 liter zeewater bevatten. De aquaria worden apart gefilterd, flinke luchtdriften zorgen voor een goede zuurstofvoorziening en in de werkruimte achter en boven de aquaria staan een aantal kloelke koelaggregaten die de temperatuur het gehele jaar tussen de 13 en 16°C houden.

De bakken vertonen relatief weinig waterbeweging zoals in openbare aquaria meestal het geval is. Bij een flinke waterstroming is het visgedrag veel natuurlijker en levendiger en vallen de bezoekers minder snel in slaap. Het geeft wel veel extra kosten. De waterhelderheid was matig, geen wonder met zoveel flink uitgegroeide vissen. Wiergroei was er niet, door de bescheiden verlichting. Alleen in de bak met Zeewolven groeide een vrolijk bestand van fijne, groene Takwiertjes (Cl. laetevirens?)

De Zeewolf (*Anarhichas lupus* L.) is een vervaarlijke donkerblauwgrijze vis, die meer dan een meter lang kan worden. De bouw is als van een Blennius, maar de bek, die altijd

open staat, bevat een afzichtelijk gebit waar een Piranha jaloers op zou zijn. De krachtige tanden en kiezen dienen voor het kraken van schaaldieren, schelpdieren en stekelhuidigen: zijn voedsel.

De woeste kop maakt, dat het smakelijke vlees weinig wordt gekocht. Meestal wordt Zeewolf gerookt aangeboden onder een vriendelijker naam. De naam is overigens door Linnaeus weer goed gekozen:

An geeft in 't Grieks een mogelijkheid aan, ari=erg of bijzonder, chasmè=het gapen en lupus betekent wolf. We krijgen dan "De luid gapende wolf" of "De wolf met opengesperde muil."

De prachtige vissen, die in de koude zeeën thuishoren, lagen broederlijk of zusterlijk bijeen zonder één bijtplek. Het paaien gebeurt in de natuur tussen November en Januari, de jongen stijgen later op en leven enige tijd in het plankton. (Wanneer gaan we jonge visjes vangen met planktonnet?)

Een andere bijzondere vis, eveneens door vissers aangevoerd was de Trekkervis (*Balistes capriscus* L.) waarvan er een vijftal rondzwommen. Het betreft hier een zeldzame dwaalgast uit de tropen, die het in de Middellandse Zee en de Atlantische Oceaan heeft overleefd. (Baloo=wegschieten, verwonden, capra+geit)

De dieren leven oorspronkelijk tussen de koralen maar omdat het zwakke zwemmers zijn drijven ze gemakkelijk met de zeestromingen mee over grote afstanden. In de Middellandse Zee planten ze zich voort. (J.&L. Lythgoe) Het eerste in Nederland gevangen exemplaar werd in 1930 beschreven (Redeke) terwijl in België op 6 November 1932 een exemplaar werd opgehaald op de Bank van Wenduïne. (M. Poll) De laatste jaren worden ze in België regelmatig aangevoerd, mogelijk door betere vismethoden en een oplettender bemanning. Het zou interessant zijn deze dieren bij verschillende temperaturen te houden. De Trekkervissen die ik mij uit mijn indische jeugd herinner, waren altijd nieuwsgierig en in beweging terwijl deze exemplaren maar wat stonden te suffen.

De Kabeljauw-achtigen waren goed vertegenwoordigd en de Platvissen hadden het consumptieformaat. Alle dieren zagen er even gezond uit. Een kleine Octopus (*Elodone moschata*?) was bijzonder levendig en liet alle bezoekers genieten van zijn gescharrel.

Mocht er in de toekomst meer hulp komen, dan hoop ik ook meer zeevieren te zien en misschien een getijdenaquarium met "klein spul." De accommodatie is aanwezig en aan de heer Eneman (gidspromotor) zal het niet liggen.

Anton Amir

*) Nomen est omen betekent: zijn naam met recht dragen.

Literatuur: Faune de Belgique M. Poll (1947): Musée Royal d'Histoire Naturelle de Belgique-Bruxelles

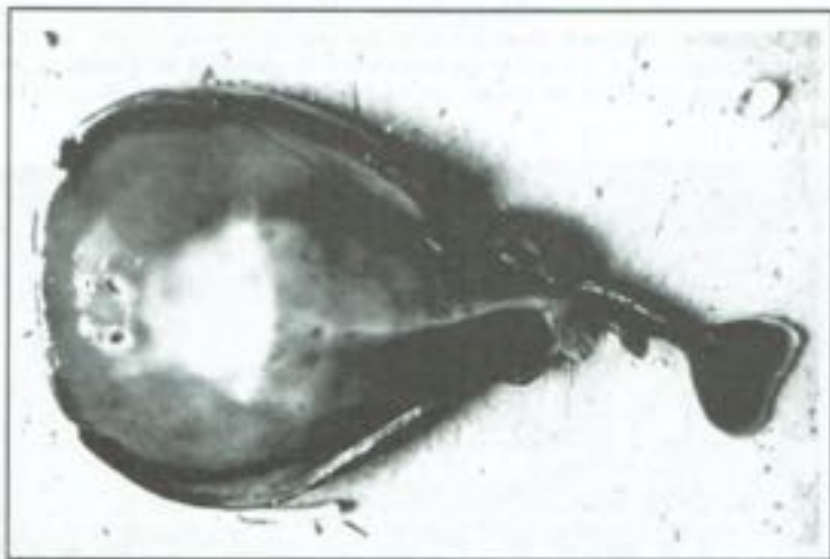
The Outer Shores Joel W.Hedgpeth (1978):Mad River Press Inc. California (over het leven van Ed Ricketts)

Vissen van de Europese kustwateren en de Middellandse Zee, John & Gillian Lythgoe (1976) Mossaut, Baarn.

De gewone of zwarte sidderrog vereeuwigd

Enige tijd geleden kregen we van de bemanning van het Zeebrugse vissersvaartuig Z.92 een 90 cm groot exemplaar. Jammer genoeg was het reeds dood. Daarom werd door onze vriendenkring besloten hulp te vragen aan ons lid dhr. Jan Cools, omdat hij van de rog een polyester afgietsel zou maken. De afspraak was dat onze vriendenkring slechts het gebruikt materiaal moest betalen, zijn arbeid was pro deo. Zijn genegenheid voor het Aquarium is groot, want de te behandelen vis werd door hem zelf afgehaald en het afgewerkt kunstwerk werd ter plaatse afgeleverd. Het is werkelijk prachtig en natuurgetrouw gemaakt. Dat beamen al de personen die het zagen, velen dachten dat het een echte dode sidderrog was. Er was zelfs iemand die dacht dat het een stank van bedorven vis afgaf, hat was echter de verse polyestergeur.

Momenteel is de opgezette sidderrog te bewonderen in de reeds te kleine tentoonstellingsruimte.

De opgezette sidderrog in het museumlokaal van het noordzee-aquarium

Iets meer over de gewone of zwarte sidderrog, *Torpedo nobiliana*

Deze soort is wel variabel van kleur, van groenbruin tot roodbruin en zelfs blauwachtig zwart. Komt voor in de Midd. Zee, Atlantische Oceaan en uitzonderlijk in de Noordzee (nog niet gemeld voor onze kust, van de gemarmerde sidderrog is er wel een vangst bekend door de O.737 in 1981). Leeft vooral in ondiep water, meestal niet dieper dan 150 m, uitzonderlijk tot 350 m. De slechte zwemmer houdt meestal van een zand- of slijkbodem, waar hij zich gedeeltelijk ingraaft wachtend op prooien; zoals kleine vissen, weekdieren en kreeftachtigen. In gevangenschap is het meestal noodzakelijk ze met dwang het voedsel toe te dienen.

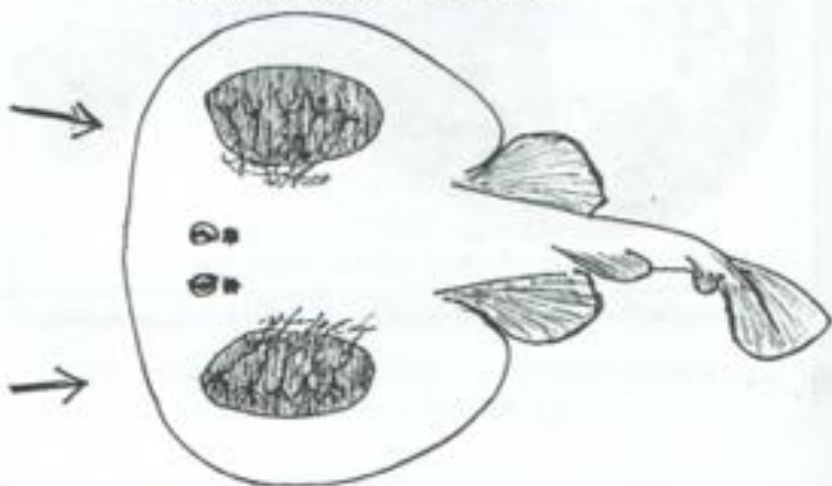
Sidderroggen zijn eierlevendbarend, er is dus een inwendige bevruchting en de draagtijd is ongeveer 8 tot 10 maanden. Als de jongen nog in de nabijheid van het moederdier leven, geeft ze geen elektrische ontladingen af.

De sidderrog gebruikt elektrische ontladingen om prooien in de onmiddellijke omgeving te verdoven, maar ook om zich te beschermen.

Vanwege het afgeven van stroomstoten worden deze roggen, door onze vissers elektrische roggen genoemd. Het aantal volt zou tussen de 40 en 220 eenheden bedragen, met een stroomsterkte van 8 ampère. Het dier kan dat echter geen lange tijd volhouden, zodoende duurt het enige tijd vooraleer de elektrische organen terug opgeladen zijn. Als we de rog aanraken is de ontlading het grootst als we terzelfdertijd zowel de onderkant als de bovenkant vastgrijpen (negatief en positief).

Eddy Eneman

De inwendige elektrische organen

De pladijs

"Bolletjervis" zeggen er sommige vissers bij ons in de Oostendse "bootsjourwerij" of kustvisserij tegen de schol. Het zijn de bijzondere lekkere pladijzen die met netten gevangen worden op de Vlaamse kust en verder weg in de Noordzee, met de hun karakteristieke rood gespikkelde rug en de witte onderkant, de buik.

In het voorjaar kan men veel "platjes", de Oostendse naam voor pladijzen, vangen langsbeene onze kust, deze zijn dan doorgaans de kleinere jonge exemplaren.

Ik heb wel eens ergens gelezen dat pladijzen zich soms rap verplaatsen en niet steeds op dezelfde plaats blijven. Zich in scholen voor een bepaalde tijd op of half in de bodem vastzetten om dan met bepaalde getijden, die hen op hun weg helpen verder trekken in dezelfde richting op weg naar hun paaiplaatsen. Dit wordt men ook gewaar als oplopende visser, soms kan men op een plaats in zee een paar dagen pladijzen vangen, s'anderdaags zijn ze "foetsie", of soms al de andere sleep. Dus trekken deze platvissen de Noordzee door naar hun paaiplaats, en laten zich op hun lange weg helpen door de zeestromingen. Zo kan men in de wintermaanden al vissende in span met de paregakor, een paar bennen grote pladijzen, of de echte Nederlandse naam "schol", in het wijd openstaande net trekken.

Deze kor vist niet op de zeebodem, maar wel enkele "voet" erboven, zodoende moeten deze vissen wel boven de grond zwemmen om daar te kunnen gevangen worden. Dan waren deze gevangen pladijzen vissen die zich zwevend aan het verplaatsen waren. De grootste pladijzen treft men aan in het midden van de visrijke Noordzee, op en in de omtrek van "Doggersbank", de kleine verplaatsen en blijven meer langsbeene de zanderige kusten van de Noordzee.

Als de pladijzen dik zijn, vooral in het najaar, dan zijn zij het smakelijkst om te eten. Zo'n dikke grote gebakken pladijs op een bord, als men eraan denkt begint men al te watertanden.

In het aquarium kan men wel enkele exemplaren bewonderen. Ze liggen op de bodem en met uitpuilende ogen loeren ze de omgeving af.

Deze dagen hoort men het gezegde niet zoveel meer, maar in vroegere tijden zeiden de mensen die niet in Oostende woonden, maar wel errond in het Vlaamse land, tegen de Oostendse meisjes, "Oostendse ploaten". Dit is dan nog eens het bewijs van de populariteit van de vis met zijn bolletjesvel, en ook wel een beetje de populariteit van de Oostendse meisjes uit vervlogen tijden.

Eddy Serie.

Oostensje ploaie 'k hén liever de vis of de groat
Uit Oostends Woordenboek, R. Desnerck

Het aquarium van La Rochelle

In het december nummer '92 van het visserijblad hebben we een reportage gelezen van Guido Walters over de uitbouw van de haven van La Rochelle.

Men investeert er anderhalf miljard voor een nieuwe vissershaven die zal klaar zijn eind '93. Wat we niet gelezen hebben is dat La Rochelle vooraf ettelijke miljoenen geïnvesteerd heeft in een zeeaquariumcomplex dat gelegen is in het centrum van de nieuwe jachthaven 'Port des Minimes'. Vorig jaar in april had ik de gelegenheid dit aquarium te bezoeken. In een super modern gebouw zijn 25 aquariums ondergebracht die in het totaal 225000 liter water bevatten. Het Aquarium van La Rochelle ontvangt de bezoekers met het gezang van de walvissen die nu door de menselijke agressiviteit erg in hun bestaan bedreigd zijn. Het Aquarium bestaat uit zes afdelingen die een overzicht geven van de schoonheid van het leven onder water in de wereldzeeën van onze planeet

1 de Atlantische afdeling

aq. 1 De Getijden. Simulatie van de getijden met het leven in de littorale zone. Volume 7000 liters temp. 15°

aq. 2 Vissen van de Franse Atlantische kust Volume 600l temp. 15°

aq. 3 Schaaldieren van de Noord-Atlantische kust Volume 20 000 l temp. 12°

aq. 4 Koppotigen en zeeanemonen Volume 1500 l temp. 15°

2 Afdeling : De Middellandse Zee

aq. 6 Gorgonen, sponsen en roodkoraal Volume 1200 l 16°

aq. 7 Vissen van de Mediterrane kusten Volume 2500 l 18°

aq. 8 Kongers, hondshaaien en trekkervissen Volume 7000 l temp 18°

aq. 9 Zeedieren van de Mediterrane rotskusten 2500 L temp 16°

3 De tropische zaal

aq. 10 11 12 13 Fauna van de koraalriffen Volume telkens 1200 l temp 25°

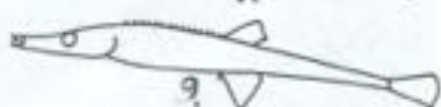
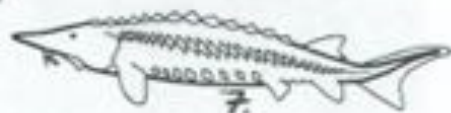
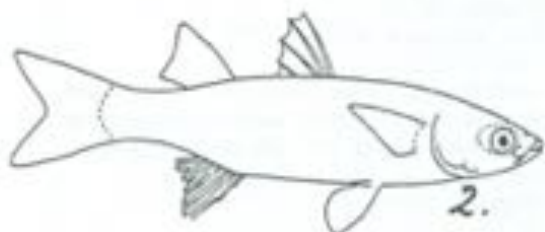
- aq.14 Clownvissen van de Indo-Pacifique Volume 2500 l temp 25°
 aq.15 Koffervissen en zeepaardjes Volume 1250l temp 25°
 aq. 16 Lagune van de Caraïbische Zee met 20 soorten zeedieren en vissen van Guadeloupe Volume 25000 l temp 25°
 Dit aquarium is het meest spectaculair omdat er ook een golflag is.
 aq.17 Fauna van tropische Atlantiek (Midden-Amerika) met Selenen volume 6000 l temp. 25°
 aq.18 Murenen en ballonvissen Volume 4500l temp. 25°
 aq.19 Schorpioenvissen Volume 2500 l temp. 25°
 aq. 20 Zeldzame vissen van de Rode Zee Volume 4500 l temp. 25°
 4 De Tunnel
 Volume 80 000 l temp 25°. In de tunnel ziet men de vissen boven zich en naast zich zwemmen wat voor de bezoeker een indruk geeft dat hij onder water is. Op gestelde uren gaan duikers in dit aquarium met de vissen spelen. We zien er chaetodons of vlindervissen, chirurgvissen en engelvissen.
 aq. 22, 23, 24 Zeldzame vissen van de tropische rotskusten
 Volume telkens 1650 l. temp 25°
 5 Zaal van de haaien
 aq.25 Volume 22 500 l temp 25° Het grootste exemplaar is de zooghaai (Cinglymostoma ciratum). Na de zalen met de aquariums doorlopen te hebben komt men in een tropische serre met temp 30°. Men ziet er tropische planten en verscheidene soorten bloeiende orchideeën alsook warmwaterbakken met pirana's en schildpadden. Dagelijks staat een ploeg van zeven personen in voor het onderhoud. In een labo niet toegankelijk voor het publiek worden nieuw aangevoerde vissen geaklimatiseerd en hun gedragingen door biologen bestudeerd. Er is ook een klinisch labo waar gekwetste en zieke vissen worden behandeld
 Voor inlichtingen: Aquarium Coutant S.A.
 Port de Minimes B.P. nr 4
 17002 La Rochelle tel 46 44 00 00 fax 46 45 35 71

Zaaghaai

Wedstrijd

Geef de juist Nederlandse naam van de 10 noordzee-vissen hier afgebeeld.

Antwoord op gele briefkaart sturen aan Noordzee-Aquarium Visserskaai 26A 8400 Oostende ten laatste op 31.01.93.

Onder de juiste antwoorden 10 prijzen te verloten, die worden opgestuurd. Uitslag in tijdschrift nr 12.

Aalmoezenier Corneillie op rust

Op donderdag 17 december 1992 werd door de Dienst voor de Zeevisserij te Oostende een receptie aangeboden tergelegenheid van de opruiming van E.H. Jan Corneillie, visserij-aalmoezenier.

Jan Corneillie is afkomstig van Roeselare en nadat hij in 1954 tot priester werd gewijd zond de bisschop van Brugge hem naar Oostende alwaar hij leraar werd aan het Onze Lieve Vrouw College. In 1962 werd hij aangesteld als visserij-aalmoezenier en tot 1978 was hij ook directeur van de Visserijschool Paster Pype om daarna parochieherder te worden op OLV Hazegras te Oostende. Deze laatste taak zal hij verder waarnemen.

Zijn contacten met zijn vele vrienden vissers zal hij eigenlijk nog niet helemaal missen en als lid van onze vereniging hopen we hem nog dikwijls in ons midden te zien. Hij zal waarschijnlijk niet zoveel meer met de kwispel overvloedig de vissersfamilies kunnen besprenkelen met wijwater bij de doop van een nieuw vaartuig.

Hij heeft tijdens zijn loopbaan de zee en het zeevolk goed leren kennen en liefhebben.

We zijn hem dankbaar voor alles wat hij voor de visserij en de vissers deed en voor zijn belangstelling en sympathie voor onze Vriendenkring.

Voor hem halen we enkele versregels aan van de priester-dichter Cyriel Verschaeve uit zijn boek "Zeesymphonieën"

Dan U, O God, dat gij God der Zee zijt
Dat zij naar U ook haar leven drijft

Dank dat Gij bronader van de vrede zijt
Daar Gij, waar zij eindigt, zelf toch blijft.

We zien Aalmoezenier J. Corneillie rechts op de foto tijdens het ledenfeest 1992 van de Aquariumvrienden in zaal Astrid te Oostende

Ons gazetje

1 Tijdens de maand augustus kreeg het Aquarium bezoek van Johannes Birkholz uit Linz. Deze Duitse aquariumautoriteit heeft een grondige studie gemaakt van degarnaalsoort *Palaemon elegans*. Hij heeft de diertjes gekweekt en aldus de ganse ontwikkeling van eitje tot volwassen dier gedurende acht generaties gevolgd. We publiceren later in ons tijdschrift zijn bevindingen.

2 Van 24 tot 27 oktober was er in zaal 'Witte Burg' te Oostduinkerke een tentoonstelling "Zicht op Zee" met deelname van 25 mariene organisaties. Onze Vriendenkring verzorgde er een stand met Noordzoeschelpen, die heel wat bekijks hadden.

3 In het begin van de maand november wisten een paar 'clochards' zich toegang te verschaffen tot het vergaderlokaaltje op de verdieping van het Aquarium en kozen het uit als hun nachtverblijf.

Op 10 nov ging Blanche Belpaeme ons aller 'Meetje van de Koeje' bekommerd als ze is, eens kijken of de deur naar het lokaaltje wel degelijk gesloten was. Daar deed ze een lelijke val waarbij haar rechterschouder ontwrichtte. Opname in het ziekenhuis was nodig. We wensen haar van harte beterschap en volledig herstel.

4 Op 14 nov. bezochten een groep Nederlanders samen met onze medeleden Ates Ron en Vandenheuvel Herman het Aquarium. De heer Anton Amir schreef een verslag over het bezoek. Dit verslag mochten we in ons tijdschrift publiceren en het zal ook verschijnen in het Nederlandse tijdschrift 'Het Zeeaquarium' van Vroomshoop.

5 Op 19 november overleed tengevolge van een hersenbloeding ons medelid Mia Timmermans te San Cristobal de las Casas (Mexico). Zij hield van de natuur en vooral van de zeedieren. Wij bieden de achtbare familie onze gevoelens aan van oprecht medeleven.

6. Op 28 nov schonk ons medelid Omer Vandenberghé een aquariumbak met alle toebehoorten. Deze bak zal gebruikt worden als quarataine bak. Omer van harte dank.

7 Sedert augustus is René Vansteenkiste, personeelslid van het Aquarium, in noodgedwongen ziekteverlof. We wensen hem spoedig en algeheel herstel toe en hopen dat 1993 een heel veel beter jaar wordt voor zijn gezondheid.

8 Zoals reeds eerder gemeld was de voorruit van een aquariumbak gebroken. De herstelling ervan liet vijf maanden op zich wachten.

9 Het Marien Ecologisch Centrum organiseert telkens op zaterdag voormiddag geleide strandwandelingen. Wie wil deelnemen neemt telefonisch contact op 059/ 80 67 66 of gaat rechtstreeks naar de instelling in de Langestraat 73 te Oostende.